

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/123/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1307204762
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1307204762.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Q.. R. Q., A. D. Č.. XX, A., zastúpeného: JUDr. Miroslav Kraus, advokát, Jasovská č. 23, Bratislava, proti odporcovi: J.. Q. B., A. R. Č..X, R., zastúpeného: JUDr. Dagmar Matušková, advokátka, Búdkova č. 12, Bratislava, o návrhu na ochranu osobnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 5. decembra 2013, č.k. 18C/32/2007-438, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti (t.j. vo výroku, v ktorom uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami) a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a v rozsahu zrušenia s a v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami, vo zvyšku návrh zamietol a s použitím § 142 ods.2 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) deklaroval, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 11, § 13 ods.1,2, 3 zák.č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „Obč. zákonník“) konštatujúc, že návrhom na začatie konania doručeného súdu dňa 16.3.2007 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa v budúcnosti tvrdení, že konaním navrhovateľa mu bola spôsobená škoda a že svoju činnosť vykonáva nekvalifikovane. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal odporcu zverejniť na vlastné náklady v Justičnej revue ospravedlnenie navrhovaného znenia a v neposlednom rade žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk). Uznesením č. k. 18C/32/2007-395 zo dňa 2.10.2012 súd na návrh navrhovateľa zastavil konanie v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 4.979,08 eur a pripustil zmenu návrhu na začatie konania s tým, že navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami. Krajský súd v Bratislave rozhodnutím zo dňa 28.6.2013 uznesenie o čiastočnom zastavení konania potvrdil a odvolanie odporcu voči uzneseniu o pripustení zmeny návrhu na začatie konania odmietol.

Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ako dôkaz konania zasahujúceho do ochrany osobnostných práv navrhovateľa, označil navrhovateľ okrem iného mailovú komunikáciu, ktorú odporca doručoval navrhovateľovi. Odporca v tejto okrem iného uvádza: „...menovaný súdny exekútor s cieľom zlikvidovať spoločnosť si tzv. zapodnikal vydaním nezákonných exekučných príkazov.....ste pokračoval vo výpalníckych aktivitách, zavádzaní súdu...,vedenie do omylu s cieľom získať nezákonné rozhodnutie pre potreby pokračujúceho podvodného konania, nakladaní s antidatovanou doložkou, vynucovaní si bezdôvodného obohateniavaše preukázateľne úmyselné zákonu odporujúce konanie vo vzťahu na EX 356/2002 s cieľom dostať vyhrážkam a zlikvidovať spoločnosť formou nátlaku

sa bezdôvodne obohatiťprivodil spoločnosti úpadokexekútor sa uchýlil k demonštrácii sily, prepadu konateľa v nočných hodináchpripomínam vám, že ste porušili sľub exekútora vo vzťahu na vaše zákonu odporujúce konanie namierené voči našej spoločnosti s cieľom jej likvidácie a získania bezdôvodného obohatenia.....K. M. D. Š., W.S. K. - W. M., Ú., T. P. M....., ... F. K. F. W. C. Ž. L. B....". Konštatoval, že odporca sa vyjadroval na adresu navrhovateľa kriticky, jeho vyjadrenia sa však týkali postupu navrhovateľa ako súdneho exekútora v konkrétnej veci. Za dôležitú skutočnosť mal, že v konaní nebolo preukázané, že by táto korešpondencia bola doručená aj iným subjektom. Odporca síce uvádzal ako adresáta aj iné subjekty, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by ktorýkoľvek list odporcu bol doručený aj inému subjektu a nie iba navrhovateľovi.

Súd prvého stupňa zohľadňujúc skutočnosť, že uvedená korešpondencia odporcu sa týkala vedeného exekučného konania, kde odporca nesúhlasil so spôsobom výkonu exekúcie, jeho vyjadrenia týkajúce sa priebehu exekučného konania, posúdil ako výkon jeho práva. V tejto súvislosti uviedol, že o neoprávnený zásah do osobnostných práv nejde, ak k nemu došlo v rámci výkonu iného subjektívneho práva, ktorým je aj výkon práv účastníkov občianskeho súdneho konania. O neoprávnený zásah nejde okrem iného aj vtedy, ak je zásah dovolený, resp. jeho možnosť predpokladaná zákonom, pokiaľ nie sú prekročené zákonom stanovené medze. Takýto zásah do osobnostných práv zostáva povolený za predpokladu, že sa stal primeraným spôsobom a zároveň nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých, s ohľadom na zaistenie elementárnej úcty k dôstojnosti jej osobnosti, za všetkých okolností treba trvať. Takáto možnosť nie je daná, ak sa konajúci pri posudzovanom zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustí excesu. V prejednávanom prípade k tvrdenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa malo dôjsť pri výkone iného subjektívneho práva, v rámci občianskeho súdneho konania, exekučného konania; je preto nepochybné, že prejavy odporcu možno považovať za výkon jeho práva.

Súd prvého stupňa v ďalšom skúmal, či obsah podaní odporcu možno, alebo nemožno posúdiť ako neprimeraný, či sa jedná, alebo nie, o exces. Podľa jeho názoru podania odporcu neboli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa a nemožno ich považovať za exces. Obsah predmetnej korešpondencie bol určený iba navrhovateľovi, nebolo preukázané, že odporca obsah mailovej komunikácie zverejnil aj iným subjektom, preto nemohla byť znížená česť a dôstojnosť navrhovateľa, ani inak zasiahnuté do jeho osobnostných práv, práve touto mailovou korešpondenciou.

Pokiaľ ide o list zo dňa 10.6.2009 obsahujúci žiadosť o prešetrenie, adresovaný odporcom Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (v ktorom odporca vyslovil podozrenie zo sfaľšovania exekučného príkazu) podľa názoru súdu prvého stupňa ani tento nebol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa. Odporca má právo obracať sa na štátne inštitúcie so žiadosťami, podnetmi, sťažnosťami, napokon v odpovedi zo dňa 3.3.2009 ministerstvo uvádza, že nie je oprávnené konať, neprináleží mu priamo zasahovať do prebiehajúcich exekučných konaní a ovplyvňovať postup súdneho exekútora, preto podania odporcu považuje za vybavené a bez ďalšieho ich odkladá.

Súd prvého stupňa ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v konaní boli vypočutí svedkovia, ktorí sa zúčastnili dražby. Jeden svedok, ktorého navrhol vypočuť odporca, sa vyjadril, že si nepamätá, že by odporca napádal navrhovateľa. Ďalší, odporcom navrhnutý svedok, ktorého dlhodobo pozná, vypovedal, že odporca neznevažoval osobu navrhovateľa. Svedkyňa K. B., ktorá sa tiež zúčastnila predmetnej dražby však uviedla, že odporca sa navrhovateľovi vyhrážal, že ho zničí, spochybňoval jeho odbornosť, uvádzal, že navrhovateľ nie je oprávnený vykonávať dražbu. Ďalej uviedla, že používal podobné slová ako: „, S., S.“. Tieto vyjadrenia na adresu navrhovateľa súd prvého stupňa vyhodnotil ako spôsobilé zasiahnuť do zákonom chránených osobnostných práv navrhovateľa. Odporca založil do spisu uznesenie OR PZ v Bratislave zo dňa 4.2.2009, z ktorého vyplýva, že svedkyňa Katarína Sabová v predmetnej veci podávala vysvetlenie, kde potvrdila, že sa nachádzala v priestoroch advokátskej kancelárie Q. K. a počula odporcu nadávať. Súd prvého stupňa napriek odporcovým pochybnostiam považoval výpoveď tejto svedkyne za dôveryhodnú a ničím nespochybnenú. Skutočnosť, že sa svedkyňa v januári 2009 nachádzala v advokátskej kancelárii právneho zástupcu navrhovateľa sama o sebe nesvedčí o tom, že by svedkyňa nevypovedala pravdu o priebehu dražby, ktorá sa uskutočnila v roku 2007. Na základe tejto svedeckej výpovede súd prvého stupňa považoval za preukázané, že odporca svojimi vyjadreniami na adresu navrhovateľa počas priebehu dražby zasiahol do jeho osobnostných práv, do jeho občianskej cti. Za daných okolností tvrdenia odporcu boli objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv navrhovateľa. Odporca jednak

verejne spochyboval odbornosť navrhovateľa a to za situácie, kedy prebiehala dražba, pričom sa ochrany svojich práv, ktoré považoval za ohrozené, mohol domáhať zákonnou cestou. Vyjadrenie, že navrhovateľa zničí je jednoznačne vyjadrením, ktoré je spôsobilé zasiahnuť so osobnostných práv navrhovateľa a i výber ostatných slov na adresu navrhovateľa je jednoznačne zásahom do jeho občianskej cti.

Súd prvého stupňa na základe uvedeného v tejto časti návrhu vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami.

Pokiaľ ide o návrh navrhovateľa, v ktorom sa domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na vlastné náklady zverejniť v Justičnej revue ospravedlnenie v znení: „... Q. B., A. R. X, R. B. Y. B. Z. Q.. R. Q., Z.C. Ú. D. XX, XXX XX A. za C., Ž. T. Y. Q. Y. P. Q. Ú. N. Ú. P. D. Q. F. V., tento zamietol ako nedôvodný. Mal za to, že na navrhovateľovi bolo, aby v konaní preukázal ním tvrdené skutočnosti o tom, že odporca rozširoval verejne o osobe navrhovateľa alebo o jeho exekútorskom úrade nepravdivé informácie.

Súd prvého stupňa zamietol aj návrhu odporcu na doplnenie dokazovania (o výpoveď zamestnanca navrhovateľa a pripojenie exekučných spisov), ktorým chcel odporca preukázať, že po podaní tohto návrhu navrhovateľ pokračuje v nezákonných konaniach voči jeho osobe a útokoch na jeho majetok a vzájomný návrh odporcu na ochranu jeho osobnosti vylúčil na samostatné konanie. Konštatoval, že v tomto konaní, vedenom pred iným súdom, má odporca možnosť navrhovať dokazovanie preukazujúce porušovanie jeho práv. V danom konaní o návrh na ochranu osobnosti navrhovateľa mal navrhované doplnenie dokazovania za neúčelné a nadbytočné.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca namietajúc, že petit napadnutého rozhodnutia je nevykonateľný. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil, resp. zmenil tak, že návrh zamietne a prizná mu náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania, ako aj odškodné za prietahy v sume 6.000 euro. V danej veci súd flagrantne porušil a porušoval od začiatku konania (teda od roku 2007) právo odporcu na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania, keďže tento pre nejasnosť predmetu konania (vinou porušovania procesného práva súdom) nemal možnosť účinne sa žalobe brániť. Súd vedel o tom, že žaloba od počiatku nie je spôsobilým predmetom konania a aj napriek tomu poskytoval a poskytol ochranu tomu, kto o ňu predpísaným spôsobom nepožiadaval. Odvolateľ konštatoval, že za daného skutkového stavu veci sa nemusí zaoberať odôvodnením krajne zmatečného rozsudku, resp. otázkou jeho riadneho odôvodnenia podľa § 157 ods.2 O.s.p..

Odvolateľ ďalej uviedol, že súd prvého stupňa bez náležitého zdôvodnenia považoval výpoveď svedkyne K. B. za dôveryhodnú a ničím nespochybnú. Vzhľadom na značnú rozpornosť svedeckých výpovedí nie je možné ustáliť, či k zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa zo strany odporcu vôbec došlo a či ide o taký zásah do občianskej cti navrhovateľa, ako to má na mysli ust. § 11 a nasl. Obč. zákonníka. Ak sa aj na predmetnej dražbe v roku 2007 vyjadroval aj v tom zmysle, že navrhovateľ nie je oprávnený vykonávať dražbu, zjavne zo strany navrhovateľa išlo o postup, ktorý bol v rozpore so zákonom. Určujúci výrok rozhodnutia je neurčitý, nejasný a nezrozumiteľný a teda nevykonateľný. Súd prvého stupňa mu zatajoval listinné dôkazy dodatočne produkované právny zástupcom navrhovateľa Q.. V.. K., ktoré navrhovateľ založil do spisu až po prvom pojednávaní, hoc sa na ne pri prvom pojednávaní neodvolával, tieto dôkazy ani neoznačil do skončenia prvého pojednávania vo veci, teda išlo o neprípustné dôkazy v konaní na ochranu osobnosti (§ 118a O.s.p.). Navrhovateľ odvolateľa žaloval za údajné výroky konateľa spol. VENUS PROJECT Slovakia s.r.o., teda mal žalovať spoločnosť VENUS PROJECT Slovakia s.r.o.. Navrhovateľ sa v priebehu konania sústavným menením petitu odklonil od pôvodného žalobného návrhu, pričom dôkazné bremeno vo veci prvotných tvrdení aj s odkazom na jeho vypočutie súdom nepreukázal, a teda neuniesol dôkazné bremeno.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Do pozornosti súdu dal, že práve odporca svojim konaním zapríčinil dĺžku súdneho konania. S názorom právnej zástupkyne odporcu, že korešpondencia vedená odporcom vo svojej podstate nemohla zasiahnuť do práva navrhovateľa sa nestotožnil poukazujúc na to, že konaním odporcu, najmä jeho verbálnym vystupovaním, boli porušené zásady slušnosti a dobrých mravov zo strany odporcu. Zneužitím práva by bolo, ak by bol rozsudok zrušený a odporca bude opätovne v

rozpore s dobrými mravmi osočovať jeho osobu, prípadne ďalšie osoby, ktoré sa tiež bránia atakom odporcu cestou súdu.

Odvolaací súd preskúmal vec v rozsahu a v medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods.1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, keďže pre vadu konania pred súdom prvého stupňa nemožno považovať jeho rozhodnutie v časti napadnutej odvolaním za vecne správne.

Inou vadou konania v zmysle § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a/ a ž g/ O. s. p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia, ale jej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup v občianskom súdom konaní. Iná vada konania je právne relevantná, ak mala za následok vecnú nesprávnosť rozhodnutia. Na takúto vadu konania pred súdom prvého stupňa odvolaací súd prihliada aj keď nebola výslovne v odvolaní namietaná (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 16.3.2007 domáhal, aby súd: a/ uložil odporcovi povinnosť zdržať sa v budúcnosti tvrdení, že konaním navrhovateľa mu bola spôsobená škoda a že svoju činnosť vykonáva nekvalifikovane, b/ zaviazal odporcu zverejniť na vlastné náklady v Justičnej revue ospravedlnenie v znení: „J. Q. B., A. R. X, R. B. Y. B. Z. Q. R. Q., Z. Ú. D. XX, XXX XX A. za C., Ž. T. J. Y. Q. Y. P. Q. Ú. N. Ú. P. D. Q. F. V., c/ uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu vo výške 4.979,09 eur (150.000 Sk).

Písomným podaním doručeným súdu dňa 2.1.2009 sa odporca voči navrhovateľovi domáhal ochrany osobnosti a uloženia povinnosti zaplatiť mu nemajetkovú ujmu vo výške 564.500,- Sk. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 26.1.2009, č.k. 18C/32/2007-153 označený vzájomný návrh odporcu vylúčil na samostatné konanie dôvodiac tým, že v zmysle ust. § 88 ods.1 písm. b/ O.s.p. na prejednanie tohto návrhu miestne príslušný súd v obvode ktorého má odporca bydlisko.

Podaním doručeným súdu dňa 2.12.2009 navrhovateľ žiadal, aby súd pripustil zmenu žalobného návrhu v znení: a/ odporca je povinný zdržať sa tvrdení, ktoré znevažujú česť a dôstojnosť navrhovateľa a narušujú jeho právo na súkromie, b/ odporca je povinný písomnou formou sa ospravedlniť navrhovateľovi za uvedené tvrdenia, ktoré znevažovali jeho česť, dôstojnosť a osobné súkromie v znení: „Y. B. za B. K. M. J. Y. Q.. R. Q. M. B. B. M. Q. W..“.

Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 18.2.2010 v nadväznosti na ust. § 96 ods.1,2 O.s.p. odporcu na vyjadrenie, či súhlasí so späťvzatím návrhu v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,- Sk. Vo výzve odporcovi súčasne oznámil, že o návrhu navrhovateľa na zmenu petitu bude rozhodnuté neskôr.

Výzvou zo dňa 21.10.2010 doručenou navrhovateľovi dňa 20.10.2010 bol tento vyzvaný, aby v lehote 15 dní uviedol, ktorých konkrétnych tvrdení znevažujúce česť, dôstojnosť a narušujúce právo na jeho osobné súkromie sa má odporca zdržať tak, aby bol petit jasný, zrozumiteľný a materiálne vykonateľný.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 18.11.2010 oznámil, že v návrhom sa domáha uložiť odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami.

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 8.4.2010, č.k. 18C/32/2007-356 v spojení s opravným uznesením zo dňa 16.6.2011, č.k. 18C/32/2007-365 pripustil nasledujúcu zmenu návrhu na začatie konania: a/ odporca je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami, b/ odporca je povinný do troch dní od právoplatnosti uhradiť trovy konania a právneho zastúpenia. Druhým výrokom zastavil návrh v časti zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 4.979,08 euro (150.000,- Sk) navrhovateľovi.

Po odvolaní odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 29.6.2012, č.k. 14Co/364/2011-383, 14 Co/365/2011-383 uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 8.4.2010, č.k. 18C/32/2007-356 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 16.6.2011, č.k. 18C/32/2007-365 potvrdil.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 24.8.2012 zoberal späť časť zmeny návrhu na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 4.979,08 euro a navrhol pripustiť zmenu návrhu v znení: a/ odporca je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami, b/ odporca je povinný do troch dní od právoplatnosti uhradiť trovy konania a právneho zastúpenia, c/ odporca je povinný zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 4.979,08 euro, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 2.10.2012, č.k. 18C/32/2007-395 zastavil konanie o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 4.979,08 euro a pripustil zmenu návrhu v znení: a/ odporca je povinný zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami, b/ odporca je povinný do troch dní od právoplatnosti uhradiť trovy konania a právneho zastúpenia.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 28.6.2013, č.k. 14Co/593/2012-420 uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 2.10.2012, č.k. 18C/32/2007-395 vo výroku o čiastočnom zastavení konania potvrdil. Odvolanie odporcu proti výroku označeného uznesenia, ktorým pripustil zmenu návrhu podľa § 218 ods.1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami a vo zvyšku, t.j. v časti návrhu o uloženie povinnosti odporcovi na vlastné náklady zverejniť v Justičnej revue ospravedlnenie v znení: „J.. Q. B., A. R. X, R. B. Y. B. Z. Q.. R. Q., Z. Ú. D. XX, XXX XX A. za C., Ž. T. Y. Q. Y. P. Q. Ú. N. Ú. P. D. Q. F. V.“, návrh zamietol.

Podľa § 212 ods. 1 O.s.p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom odporcu považuje odvolací súd za potrebné ako prvoradé uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 212 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa preskúmaval len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov odporcu obsiahnutých v podanom odvolaní, vzťahujúcich sa len k výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým uložil odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami. Výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh v časti o uloženie povinnosti odporcovi na vlastné náklady zverejniť v Justičnej revue ospravedlnenie v znení: „J.. Q. B., A. R. X, R. B. Y. B. Z. Q.. R. Q., Z. Ú. D.Á. XX, XXX XX A. za C., Ž. T. Y. Q. Y. P. Q. Ú. N. Ú. P. D. Q. F. V., neboli dôvodmi odvolania napadnuté a nebol podrobený odvolaciemu prieskumu.

Podľa čl. 19 ods. 1,2 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Obč. zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1,2,3 Obč. zákonníka má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

V danom prípade sú pre posúdenie uplatneného nároku rozhodujúcimi hmotnoprávnymi normami hore citované ustanovenia Občianskeho zákonníka. Je treba sa zhodnúť s názorom súdu prvého stupňa v tom, že právo na ochranu osobnosti zakotvuje náš právny poriadok ako základné ľudské právo. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujú jednotlivé dielčie práva, ktoré zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľných súčastí jej celkovej fyzickej a psychickej integrity. Jedným z týchto dielčích práv je i právo na ochranu cti a ľudskej dôstojnosti. Je treba sa zhodnúť i s názorom súdu prvého stupňa, že otázku či skutkové tvrdenia, prípadne nepravdivé skutkové tvrdenia, sa dotýkajú cti a dôstojnosti fyzickej osoby, musí súd skúmať z objektívneho hľadiska, nie iba zo subjektívnych pocitov a vnímaní dotknutej osoby. Musí vychádzať z toho, či uverejnené tvrdenie je za daných konkrétnych okolností objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv fyzickej osoby. Občiansky zákonník poskytuje ochranu len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé spôsobiť ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho česť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť postavenia a uplatnenia v spoločnosti.

Podľa § 79 ods.1 O.s.p. v znení účinnom k 16.3.2007 konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba oprávnená podnikáť, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa § 43 ods.1 citovaného zákona sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Konanie sa začína na návrh, ktorý je procesným úkonom a ktorým sa obracia navrhovateľ na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Návrh má okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 O. s. p. obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 79 ods. 1 O. s. p.. Existencia riadneho návrhu je základnou podmienkou pre začatie občianskeho súdneho konania, a preto súd v prvom rade musí skúmať, či návrh spĺňa zákonom stanovené náležitosti.

Základnou zložkou návrhu je tzv. žalobný nárok, ktorým navrhovateľ stanovuje predmet konania a tým aj rozsah súdnej ochrany; žalobný nárok je vymedzený žalobným petítom a skutkovým odôvodnením žaloby. Posúdenie skutkových okolností podľa určitej právnej normy je povinnosťou súdu (iura novit curia), ktorý skúma, či platné právo umožňuje, aby na základe navrhovateľom tvrdeného skutkového stavu, mohlo byť nároku ním uplatňovanému vyhovené; navrhovateľ nie je povinný uplatnený nárok kvalifikovať po právnej stránke. Podaným návrhom zároveň navrhovateľ vymedzuje rozhodujúce skutočnosti (relevantný skutkový dej), ktoré predstavujú údaje, nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, a preto sa ukladá navrhovateľovi uviesť v návrhu na začatie konania také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v žalobnom petíte svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke.

V predchádzajúcich odsekoch rozhodnutia uvedenej chronológie úkonov navrhovateľa je treba ako prvoradá uviesť, že návrh navrhovateľa na začatie konania doručený súdu prvého stupňa dňa 16.3.2007 nezodpovedal ust. § 79 ods. 1 O.s.p., keď z jeho obsahu nebolo možné jednoznačne nepochybne vyvodiť, ktorým konaním odporcu došlo k tvrdenému „zníženiu dôstojnosti a

vážnosti navrhovateľa v spoločnosti, najmä v právnickej obci“. Stručný odkaz na exekučné konanie EX 365/2002 a bez ďalšieho v prílohe pripojená emailová komunikácia odporcu za obdobie od 2. augusta 2006 do 8. novembra 2006 uvedený nedostatok návrhu nezhojovala. Súd prvého stupňa mal preto uvedenú zrejmu vadu návrhu na začatie konania postupom podľa § 43 ods.2 O.s.p. odstrániť a až následne pristúpiť k prejednaniu veci. Zo zápisníc z pojednávania súdu nariadených na dni 11.10.2007, 17.3.2009, 23.6.2009 (počas ktorých došlo k prejednaniu veci) vyplýva, že navrhovateľ sa „pridržiaval uplatneného návrhu „a návrh odôvodňoval tým, že „v predložených listinách ho odporca spochybňoval ako exekútora a občana,,. Rovnaký nedostatok návrhu, a to absenciu opísania rozhodujúcich skutočností, konkretizácie tvrdených neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a konkretizácie tvrdených hanlivých a znevažujúcich slov, ktorými mal odporca označovať navrhovateľa je možné konštatovať i v následných podaniach navrhovateľa doručených súdu prvého stupňa po 2.12.2009, ktorými navrhoval pripustiť zmenu žalobného návrhu.

Odvolačný súd v súvislosti s posudzovaním odvolacej námietky o neurčitosti, nezrozumiteľnosti a nevykonateľnosti prijatého súdneho rozhodnutia napadnutého odvolaním konštatuje, že najdôležitejšou obsahovou náležitosťou návrhu je žalobný návrh (petit). V ňom navrhovateľ uvádza, ako by podľa jeho želania mal súd rozhodnúť, resp. ako by mal znieť výrok jeho rozsudku. Ním zároveň stanovuje rozsah požadovanej súdnej ochrany a určuje súdu medze toho, o čom a ako má rozhodnúť. Pretože v podstate ide o návrh súdneho výroku, kladie zákon na formuláciu petitu určité požiadavky, rešpektovaním ktorých sa zabezpečuje presnosť a určitosť výrokov rozsudkov. Presný a určitý petit je síce pre súd rámcom rozhodovania, z ktorého nesmie vybočiť a ktorý môže prekročiť len v taxatívne vymedzených prípadoch (§ 153 ods. 2 O.s.p.), to však v plnom rozsahu platí len v hľadiska obsahu petitu a podstaty zmyslu toho, čoho sa navrhovateľ v konaní domáha. V žiadnom prípade to ale neznamená, že by súd pri svojom rozhodovaní bol do najmenších podrobností viazaný výrazovými prostriedkami použitými v texte petitu alebo jeho doslovným znením (vrátane slov, slovných spojení, ba dokonca aj eventuálnych gramatických chýb) a že by sa prípadnou odlišnou formuláciou výroku svojho rozhodnutia, než zodpovedá doslovnému zneniu žalobného petitu, dopúšťal procesnej vady, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Naopak tam, kde je to potrebné, je dokonca povinnosťou súdu upraviť formulačne petit žaloby tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia. Samotný žalobný petit musí logicky vychádzať z opisu rozhodujúcich skutočností, a súd potom v konaní zisťuje, či žalobný návrh je dôvodný práve na základe tohto navrhovateľom v návrhu tvrdeného opisu rozhodujúcich skutočností.

Ďalej je treba zdôrazniť, že žalobné návrhy vo veciach ochrany osobnosti nesmú byť formulované všeobecne a nepresne; takéto nepresnosti musia byť odstránené a nemajú byť preberané do rozsudkov v znení vyvolávajúcom pochybnosti (porovnaj Sborník III. Najvyššieho súdu, SEVT, Praha 1980). Aby výrok o povinnosti zdržať sa ďalších zásahov, ktoré sa dotýkajú osobnosti fyzickej osoby, mal súčasne povahu podkladu pre súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.) je potrebné, aby rušivé činy boli vo výroku rozsudku presne popísané. Inak by nebolo možné totožnosť skutku posúdiť. Súd je viazaný žalobným návrhom čo do označenia skutočností, ktorými došlo k zásahu, čo sa týka osobnosti fyzickej osoby. Pretože tu neplatí výnimka zo všeobecných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, musí aj tu výrok súdneho rozhodnutia odpovedať na žalobný návrh. Ak nie je žalobný návrh dostatočne určitý, je povinnosťou súdu poučiť účastníkov konania v tom smere, aby bol žalobný návrh upresnený (S III. str. 205-206). V žalobách domáhajúcich sa uloženia povinností zdržať sa zásahov dotýkajúcich sa osobnosti navrhovateľa sa má preto presne vyjadriť, akých činov by sa mal odporca zdržať, pretože výrok rozsudku sa nemôže týkať iných zásahov, než ku ktorým už došlo (S III. str.210).

Nevyhnutnou podmienkou pre úspešné domáhanie sa upustenia (zdržania sa) od neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 ods.1 Obč. zákonníka ďalej je, aby neoprávnený zásah trval, poprípade aby existovalo bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) jeho uskutočnenia či opakovania v budúcnosti. Z uvedeného vyplýva, že právny prostriedok tohto druhu nemá miesto tam, kde neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby bol už ukončený (dokonaný) a netrval, poprípade kde neexistuje žiadne bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) jeho uskutočnenia či opakovania v budúcnosti. Tým tento občianskoprávny prostriedok, ktorý smeruje k tomu, aby odporca upustil od neoprávneného zásahu, a tak bolo zabránené ujme na osobnosti fyzickej osoby, nadobúda výrazne preventívny charakter.

Vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa proti ktorému v danom prípade smeruje odvolanie odporcu , bola v súlade s návrhom (žalobným petitom) navrhovateľa (v priebehu konania so súhlasom súdu zmeneným) uložená odporcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a povinnosť neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami. Odvolací súd konštatuje, že formulácia uvedeného výroku rozsudku je nepresná a nesprávna, keď v ňom absentuje presné popísanie rušivého činu (resp. viacerých rušivých činov) odporcu. Súdom prvého stupňa v napadnutom výroku použitá formulácia (o povinnosti zdržať sa neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a povinnosti neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami) nestačí, pretože výrok rozsudku sa nemôže dotýkať iných zásahov, než ku ktorým už došlo. Prijatý výrok rozhodnutia neobsahuje popísanie konkrétnych rušivých činov odporcu, ktorými mal zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa , tak nemá ani povahu podkladu pre prípadný súdny výkon rozhodnutia, keď z neho nie je možné posúdiť totožnosť skutku posúdeného ako zásah dotýkajúci sa osobnosti navrhovateľa. Vo vzťahu k uvedenému je treba konštatovať, že súd prvého stupňa mal postupom podľa § 43 ods.1 O.s.p. navrhovateľa vyzvať k odstráneniu vady v priebehu konania podaných návrhov na zmenu žalobného návrhu, vrátane doplnenia skutkového stavu podstatného pre rozhodnutie o zmenenom návrhu, a až následne s použitím § 95 O.s.p. rozhodovať o pripustení právne perfektnej zmeny návrhu.

Uvedené nedostatky uplatneného návrhu na uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a povinnosti neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami prevzatého do výroku súdu prvého stupňa potom navodili stav, že súd prvého stupňa sa pri rozhodovaní o návrhu v napadnutej časti ani nemohol zaoberať ďalšími podstatnými skutočnosťami, a to či deklarovaný neoprávnený zásah do osobnosti navrhovateľa (riadne nekonkretizovaný) podľa § 13 ods.1 Obč. zákonníka trval, poprípade či existuje bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) jeho uskutočnenia či opakovania v budúcnosti. Len po posúdení riadne konkretizovaného neoprávneného zásahu do osobnosti navrhovateľa je totiž možné ustáliť, či neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby bol už ukončený (dokonaný) a netrvá, poprípade, že neexistuje žiadne bezprostredné nebezpečenstvo (hrozba) jeho uskutočnenia či opakovania v budúcnosti.

Z pohľadu uvedených nedostatkov, odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa nedostatočne skutkovo a i žalobným petitom vymedzenému návrhu navrhovateľa v napadnutej časti vyhovel, zaťažil týmto procesným pochybením konanie takou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú musel odvolací súd i bez jej výslovného namietania prihliadať (§ 212 ods. 3 O. s. p.). Na základe uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil povinnosť odporcovi zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a povinnosť neoznačovať ho hanlivými a znevažujúcimi slovami a v závislom výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/,h/ O. s. p. zrušil a v rozsahu zrušenia mu podľa § 221 ods.2 O.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie, v ktorom sa súd prvého stupňa po odstránení vady návrhu v časti napadnutej odvolaním bude vecne zaoberať opodstatnenosťou návrhu a námietkami a argumentačnými tvrdeniami odporcu. So zreteľom na uvedené bude úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní vyzvať navrhovateľa na odstránenie väd návrhu na ochranu osobnosti, doposiaľ formulovaného všeobecne a nepresne s uvedením skutkových okolností podstatných pre posúdenie veci, s popísaním konkrétnych rušivých činov odporcu, ktorými mal zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa a s uvedením presnej a správnej formulácie žalobného petitu, v ktorom sa navrhovateľ nepochybne domáha uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa zásahu do osobnostných práv (ktorý však musí obsahovať presné vyjadrenie, akých činov sa má odporca zdržať). Po odstránení vady návrhu na uloženie povinnosti odporcovi zdržať sa zásahu do osobnostných práv navrhovateľa sa bude následne zaoberať opodstatnenosťou návrhu navrhovateľa vo veci samej, vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O. s. p.).

V novom rozhodnutí o zostávajúcom predmete konania prvostupňový súd rozhodne o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.